

hævdede, at Folketinget skulde som det folkevalgte Ting, udgaaet af den almindelige Valgret, gennem Bevillingsmagten have Hovedindfyldelsen paa hele vort Lands Styrelse.

Hvad angaar det andet Forhold: Fordelene ved at opnaa Garnison, saa skal jeg henvise saavel den højtærede Minister som Tingets ærede Medlemmer til den Henvendelse, de 6 Byer have rettet til Rigsdagen, hvori vi med tørre Tal godtgøre, hvilke kolossale Byrder en Garnison paalægger en By, der ikke i Forvejen er indrettet paa de Udgifter, der flyde af Militærvæsenet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har aldeles ikke her gjort sig skyldig i nogen Modsigelse, idet han netop hævder, at een Ting er en By, der er indrettet paa en Garnison eller, som Fredericia, voket op med sin Garnison, og en anden Ting en By, der har sit gode, sunde Forretnings- og Erhvervsliv, og det er noget helt andet at komme og sige til en saadan By, som Tilfældet er overfor Næstved: Nu skulle I rykke ud med 20—30,000 Kr. dels til Udgifter til Indkvartering, dels til forøgede Skoleudgifter, dels til forøgede Politiudgifter osv. osv. Det skulle I paatage eder, til Gængæld faa I en Garnison! Og det er en Garnison, hvorved de handlende, navnlig paa Sjælland, kun have ringe Udsigt til at opnaa Fortjeneste. Officererne ville nemlig rejse til Hovedstaden og gøre deres Indkøb, f. Eks. af Manufakturvarer og en hel Række andre Ting. Endvidere vil det blive en Garnison, der ikke bringer Detailhandlerstanden den Fordel som i gamle Dage, da de enkelte Smaarestauratører og Detailhandlere kunde have 10 til 20 Soldater at bespise. Alt dette maa man tage i Betragtning nu. Ikke mindst Kostforplejningen, som selvfølgelig berøver det almindelige næringsdrivende Borgerskab en Mængde af de Fordele, som man i ret væsentlig Grad regnede med i de Byer, der i sin Tid udtalte Ønsket om at modtage Garnison. Jeg synes, der er en himmelvid Forskel paa disse to Ting, og det vil den højtærede Forsvarsminister ogsaa meget vel kunne forstaa.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carl Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Zahle: Jeg vil gerne spørge den ærede Forslagsstiller, om han har noget imod, at vi nedsætte et særligt Udvalg angaaende dette Spørgsmaal. Der kan jo være Medlemmer, som det vilde være passende og ønskeligt at sætte ind i dette Udvalg, og som ikke have Sæde i Finansudvalget. Jeg vil derfor henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil forandre sit Forslag til et Forslag om et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Carl Hansen: Nej, deri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem. Det forekommer mig, at da alle Partiers Ordførere i denne Sag have Sæde i Finansudvalget, ville de vel kunne være tilstrækkelige Talsmænd ogsaa for de Interesser, som repræsenteres af et Medlem, som ikke sidder i Finansudvalget. Jeg tillader mig derfor at fastholde mit Forslag.

Zahle: Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at Medlemmer, som repræsenterer Byer, til hvilke der mest er Tale om at flytte Garnison, saavel som Medlemmer, der repræsenterer Byer, fra hvilke Garnisonen skal flyttes, ikke ere Medlemmer af Finansudvalget, og det vilde dog være naturligt, at saadanne Medlemmer kom ind i det Udvalg, der skal behandle denne Sag. Jeg haaber, at denne Betragtning skal gøre Indtryk paa den ærede Forslagsstiller og kunne bevæge ham til Enighed med mig.

Formanden: Der er kun stillet eet Forslag.

Zahle: Ja, saa tillader jeg mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden: Der er altsaa stillet 2 Forslag. Det første gaar ud paa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget; det andet gaar ud paa, at det henvises til et særligt Udvalg paa 15 Medlemmer.

Det af *Carl Hansen* stillede Forslag om Sagens Henvisning til Finansudvalget vedtoges med 38 Stemmer mod 24.

Formanden: Hermed er det andet Forslag bortfaldet.

Dagsordenen er udtømt.